

Projecte Ingenu.
Un detall del muntatge 'Vaig ser Pròsper o recordant La tempesta', que es pot veure aquests dies a La Seca.
DAVID RUANO

Nous jocs de cartes?

Sempre buscant un nou estímul per escriure i representar, per sorprendre. Si *Mala broma*, insisteix en un humor que retrata la societat de manera similar que a *L'idiota*, els altres tres treballs tiren la baralla i comencen amb un joc nou. Projecte Ingenu i Teatre de l'Enjòlit, per a la seva sana dèria a investigar; *El despertar de la primavera* per aventurar-se al musical de gran format.

'Mala broma'

● L'èmbolic amarg està servit. Jordi Casanovas presenta un nou artefacte còmic com l'èxit de *El test* (2016), de Jordi Vallejo, però amb uns personatges massa bipolars. Amb l'excusa de quins són els límits de les bromes es transita per escenes de violència física, però sobretot de col·lapse emocional amb la insinuació d'una aproximació sexual antinatural. Si l'obra enreda l'espectador i momentàniament els personatges, es troba a faltar que hi hagi la complicitat de l'actor amb el públic. Són quadres que sempre es juguen des de la veritat del moment, tot i que és evident que en molts casos se sap que és una broma pesada. I aquest engany sobre la trampa, permet que el públic es replantegi la poca honestat dels protagonistes però situa l'actor en un espai massa fràgil, indefens, que li costa interpretar amb claredat. L'obra procura no sentenciar. Si era imprescindible un gir final per destensar tant drama-

MALA BROMA

Jordi Casanovas

Direcció: Marc Angelet

Lloc i dia: Diumenge, 1 d'abril (fins al 6 de maig) a la Sala Muntaner

VAIG SER PRÒSPER

Projecte Ingenu

Lloc i dia: Dijous 5 d'abril (fins al 6 de maig) a La Seca

EL MISTERI DE FERMAT

Teatre de l'Enjòlit

Lloc i dia: Dilluns, 9 d'abril (fins al 28 de maig). Teatre Almeria

EL DESPERTAR DE LA PRIMAVERA

Steven Sater (versió David Pintó)

Lloc i dia: Dimarts, 10 d'abril (fins al 29) al Teatre Victòria

tisme al final es tanca massa desballestat, com una broma final innòcua, que desactiva les alarmes del muntatge.

'Vaig ser Pròsper'

● Com aquell pròleg de *Hamlet* de Rigola (*European house*, 2006) Projecte Ingenu ha descartat el suggeridor vers de Shakespeare destil·lant les emocions més que les accions. També juga amb un espai escènic i una acció múltiple que no es preocupa gaire de jerarquitzar les accions. Una imatge de televisió amb retransmissions de passatges ben diferents, en tot cas, ajuden a

establir els canvis de quadres. El telèfon multiplicat per l'espai evoca la soledat més fosca. Pròsper, ara, és a casa. I, tot d'una, recorda el seu episodi de *La tempesta*. Fer la translació de Pròsper, Miranda, Ariel o els altres personatges (Caliban) en un moment concret de l'escena és tan inexacte com innecessari. El que sura és la fi d'un Pròsper que perd la raó, la memòria, l'escalf. Els esperits li treuen el que ell es va guanyar amb els llibres.

'El misteri de Fermat'

● Teatre de l'Enjòlit ha fet un gir puntual cap al teatre divulgatiu. La passió pel cas del teorema de Fermat i l'obsessió d'Andrew Wiles fins aconseguir desxifrar-lo els ha aprofitat a un teatre pensat per a instituts. És un bon exercici que les companyies provin camps nous; però seria millor si poguessin comptar amb còmplices que els ajudin a una dramaturgia, avui, massa plana. En realitat, no hi ha conflicte. Posar discussió científica (o filosòfica) a escena és molt atractiu. Perquè permet projectar les fórmules directament. Però, rebut des del públic, això no atrapa ni interpel·la prou. Loscorderos deliren amb el gat de Schrödinger a *Afasians* (La Pedrera, 2016). En realitat, doncs, pocs procuren fer una demostració científica a escena. Teatre de l'Enjòlit pateix del mateix que l'experiment de la FEI, *Galileu*, que també pretenia atrapar l'interès dels estudiants de batxillerat. El treball dels actors és quasi farsa. La timidesa de Wiles contrasta amb tots els altres amb afany de poder i reconeixement. Dels braços caiguts a l'excés (fent de gos, ballant, fent-se passar per periodista d'afers científics) de Jenny Beacraft. Segurament, el motiu per a l'espectacle és l'emoció de Wiles, anys després, en el seu despatx emboscats de papers, incapaç de no emocionar-se per haver resolt el cas.

'El despertar de la primavera'

● Els d'Origen Produccions s'han atrevit a fer un doble salt mortal. Al risc empresarial se li suma l'artístic: fer una peça íntima, encara que sigui amb molts actors, convida a un espai recollit. El Teatre Gaudí Barcelona va convertir-se en l'*off* dels grans musicals de Barcelona. Va ser una sensació. Ara, empesos per l'ànim dels Dagoll Dagom, els d'Origen Produccions s'han atrevit a pensar el seu somni en gran. Dimarts el van estrenar. L'adaptació, en la seva modestia i voluntat, torna a tensar la fibra de l'espectador. Traslladar aquest bombó al *boom* que demanen els grans aforaments ha estat una nova troballa. El repartiment té, ara, la capacitat d'un so que arriba nítid, amb la tremolor del personatge adolescent o el crit del rebel. Pell de gallina en gran format. Disfruteu d'aquesta primavera esclatant en parella o en grup. O individualment. És una oportunitat per insuflar-se d'ambició i ganes de viure. Si cal, fins a la mort més fosca. ✨